

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การนำเสนอในส่วนนี้ประกอบด้วย (1) การสรุป (2) การอภิปรายผล และ (3) ข้อเสนอแนะ รายละเอียดนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

การสรุป

กำหนดประเด็นในการสรุป ประกอบด้วย 1) สรุปข้อมูลกลุ่มอาชีพชุมชนในตำบลบางปลา ได้แก่ ข้อมูลอาชีพชุมชนและข้อมูลกลุ่มอาชีพชุมชนยังคงมีอยู่และมีความโดดเด่นทางภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 2) สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มอาชีพชุมชนในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนแบบมีส่วนร่วม ได้แก่ ข้อมูลสำคัญจากผู้บริหารท้องถิ่น กลุ่มอาชีพชุมชน และมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวชุมชน 3) สรุปข้อมูลการเสนอกิจกรรมกลุ่มอาชีพชุมชนต้นแบบในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในตำบลบางปลา และ 4) สรุปผลการวิเคราะห์กลุ่มอาชีพชุมชนต้นแบบการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ รายละเอียดนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

สรุปข้อมูลกลุ่มอาชีพชุมชนในตำบลบางปลา

1. ข้อมูลอาชีพชุมชน ส่วนใหญ่ทำอาชีพประมงน้ำจืด ทำอาชีพการเกษตร รองลงมา คือ การแปรรูป และเก็บรักษาและถนอมสัตว์น้ำ รวมทั้งทำอาชีพอาหารหวานและอาหารคาว และทำอาชีพนาฏศิลป์ และอาชีพที่ทำเป็นส่วนน้อย คือ ทำอาชีพเครื่องแกงสำเร็จรูป และทำอาชีพหัตถกรรมจักสาน

2. ข้อมูลกลุ่มอาชีพชุมชนยังคงมีอยู่และมีความโดดเด่นทางภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านศิลปกรรม ได้แก่ กลุ่มอาชีพละครชาตรี กลุ่มอาชีพเขียนภาพลายเส้นทอง

ด้านเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ กลุ่มอาชีพทำปลาสดเค็มแดดเดียว กลุ่มอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้าชุมชน กลุ่มอาชีพผ้ามัดย้อมทำจากสีธรรมชาติ

ด้านโภชนาการ ได้แก่ กลุ่มอาชีพทำอาหารไทยพื้นบ้าน กลุ่มอาชีพทำอาหารหวานพื้นบ้าน กลุ่มอาชีพทำผลิตภัณฑ์อาหารพื้นบ้านแปรรูป (ข้าวเกรียบปลาสด/เมี่ยงปลาสด, ไข่เค็ม, น้ำแกงส้มสำเร็จรูป และน้ำดื่มสุขภาพจากผลไม้พื้นบ้าน)

ด้านเศรษฐกิจเกษตรกรรม ได้แก่ กลุ่มอาชีพทำประมงน้ำจืด และสวนเกษตรพอเพียง กลุ่มทำอาชีพเห็ดเหี่ยวไผ่และแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเห็ด กลุ่มทำอาชีพไส้เดือนและปุ๋ยไส้เดือน กลุ่มทำอาชีพปลาร้าปลานิลสูตรดั้งเดิม

ด้านหัตถกรรมและอุตสาหกรรม ได้แก่ กลุ่มอาชีพจักสาน กลุ่มอาชีพเปลถักเชือกแบบโบราณ กลุ่มอาชีพงานประดิษฐ์ (งานประดิษฐ์จากใบเตย/พวงมโหตร) กลุ่มอาชีพงานช่างเรือพื้นบ้าน กลุ่มอาชีพช่างงานไม้จากวัสดุใช้แล้ว (ภูมิปัญญาความคิดประดิษฐ์เฟอร์นิเจอร์จากไม้เก่า)

ด้านภาษาและวรรณกรรม ได้แก่ การละเล่นปริศนาคำทาย “ผะหมี่”

ด้านองค์กรชุมชน ได้แก่ ภูมิปัญญาจักสานพื้นบ้านสร้างรายได้ชุมชน (ลอบดักปลา) นักจัดการท่องเที่ยวชุมชน นักออกแบบสร้างสรรค์ทรัพยากรชุมชน

สรุปข้อมูลกลุ่มอาชีพชุมชนในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนแบบมีส่วนร่วม

1. ข้อมูลสำคัญจากผู้บริหารท้องถิ่น พบประเด็นที่สำคัญ ได้แก่

1.1 การพัฒนากลุ่มอาชีพเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน พบว่า มีแหล่งน้ำที่สำคัญ คือ แม่น้ำลำคลอง คูคลอง ที่ใช้เดินทาง ขนส่งสินค้าทางเกษตรกรรมในชุมชนและเชื่อมต่อระหว่างชุมชน และนำมาใช้ประโยชน์ในการทำอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งเป็นที่มาของกลุ่มอาชีพชุมชนดั้งเดิมที่ใช้ภูมิปัญญาการจับสัตว์น้ำ การทำเคล่าปลาสดเค็มภูมิปัญญาพื้นบ้าน การทำปลาร้าปลานิล และกลุ่มอาชีพแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ซึ่งกลุ่มอาชีพเหล่านี้ยังคงมีอยู่เป็นเสน่ห์ของตำบลบางปลา และสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

1.2 แนวทางการพัฒนากลุ่มอาชีพเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน พบว่า ควรมีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้นำกลุ่มอาชีพชุมชน และองค์กรเอกชนอื่นๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว สำหรับบูรณาการ ให้ความรู้ เทคนิค วิธีการ และงบประมาณเพื่อพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนและกำหนดประเภทของกลุ่มอาชีพชุมชนและสถานที่ตั้งของอาชีพชุมชนที่ชัดเจนเพื่อจัดโครงการ/กิจกรรมสร้างความพร้อมและเพิ่มคุณภาพผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพชุมชนในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน เช่น อบรมผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว อบรมนักเล่าเรื่องของดีชุมชน และอบรมกลุ่มอาชีพชุมชนสู่การเป็นแชมป์รองรับการท่องเที่ยวชุมชน เป็นต้น รวมทั้งมีเวทีเล่าเรื่อง และการประกวดอาชีพ/ผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยเชิญผู้นำชุมชน ปราชญ์พื้นบ้าน กลุ่มอาชีพ/สมาชิกเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ และการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวดูแลแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ชุมชน เป็นการเพิ่มความสนใจให้กับนักท่องเที่ยวมากขึ้นรวมทั้งเป็นการพัฒนา ทักษะ และวิธีการนำเสนอผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มอาชีพชุมชนในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน อีกทั้งยังทำให้เป็นที่สนใจของเยาวชนหรือคนรุ่นใหม่ในการรับช่วงต่อทำให้กลุ่มอาชีพชุมชนได้รับการสืบทอดรุ่นต่อรุ่นในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

1.3 ความพร้อมของกลุ่มอาชีพชุมชนในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน พบว่า

1) ผู้นำกลุ่มอาชีพชุมชนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีทักษะและประสบการณ์ในอาชีพนั้นๆ มาเป็นเวลานานและสมาชิกให้ความนับถือ รวมทั้งมีแนวความคิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างรายได้ให้กับสมาชิกในกลุ่ม มีการกระจายรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้กับสมาชิกอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมส่งผลให้จำนวนคนเข้ามาเป็นสมาชิกเพิ่มมากขึ้น

2) สมาชิกของกลุ่มอาชีพให้ความร่วมมือและมีความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมของกลุ่มเป็นอย่างดี มีความจริงใจ และสมาชิกทุกคนสามารถเป็นผู้นำกลุ่มแทน

3) วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ยังคงใช้วัตถุดิบในพื้นที่เป็นหลัก ยกเว้นเกิดการขาดแคลนของวัตถุดิบในพื้นที่หรือมีการสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนเป็นจำนวนมากจนวัตถุดิบในพื้นที่ไม่เพียงพอก็จะใช้วัตถุดิบในพื้นที่อื่นๆ เช่น การนำปลาสดจากจังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม สำหรับการทำปลาสดเค็ม การนำไม้ไผ่จากปราจีนบุรีสำหรับกลุ่มอาชีพจักสาน การสั่งซื้อผลไม้มาวางหาวมะนาวให้สำหรับกลุ่มอาชีพทำน้ำดื่มสุขภาพ เป็นต้น

4) ผู้นำกลุ่มอาชีพชุมชนและสมาชิกส่วนใหญ่ผ่านการอบรมการเป็นเจ้าของบ้านที่ดี ตามโครงการอบรมขององค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการต้อนรับ จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว และผู้นำกลุ่มอาชีพและสมาชิกบางกลุ่มเข้าร่วมโครงการการอบรมเป็นนักร้องเรื่องชุมชนโดยหน่วยงานภาคีเครือข่าย อาทิ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงาน สมาคมสื่อสารภาษาเพื่อการท่องเที่ยว

1.4 ปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน พบว่า

1) แนวคิด วิธีคิด ความเชื่อมั่นในแต่ละกลุ่มอาชีพชุมชนต่างกัน การประสานความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกันย่อมเป็นเรื่องที่ยากหากกิจกรรมที่ทำร่วมกันนั้นไม่ส่งผลให้กับรายได้ของแต่ละกลุ่มอย่างชัดเจน

2) กลุ่มอาชีพชุมชนส่วนใหญ่ยังขาดความเข้าใจในต้นทุนของกลุ่มอาชีพ ซึ่งบ่อยครั้งมีการผลิตซ้ำ ซื้วัตถุดิบเกินหรือขาด ทำให้มีต้นทุนการผลิตของกลุ่มอาชีพสูงขึ้น

3) มีข้อจำกัดของพื้นที่สำหรับรองรับนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะที่จอดรถและที่จัดกิจกรรมแสดงผลิตภัณฑ์ชุมชนและยังเป็นเรื่องที่ยากที่จะเพิ่มหรือขยายพื้นที่ที่มีจำกัดทำให้ไม่สามารถอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้มากนัก

4) ขาดการยอมรับการปรับเปลี่ยนกระบวนการ เทคนิค และวิธีรูปแบบใหม่ๆ ในการยกระดับผลิตภัณฑ์ ซึ่งผู้นำกลุ่มอาชีพชุมชนส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นเชื่อถือในกระบวนการผลิตที่ได้รับ การสืบทอดกันมาจึงเป็นเรื่องยากที่จะปรับเปลี่ยนบรรจุกณ์และเห็นว่าหากเปลี่ยนวิธีทำแบบเดิมทำให้เกิดความยุ่งยากและอาจมีค่าใช้จ่ายในการลงทุนเพิ่มขึ้น

2. ข้อมูลสำคัญจากผู้นำกลุ่มอาชีพ พบประเด็นสำคัญ ได้แก่

2.1 การทำอาชีพของกลุ่มอาชีพชุมชน พบว่า การทำอาชีพชุมชนส่วนใหญ่ได้รับการถ่ายทอดสืบต่อกันจากรุ่นสู่รุ่นจนกลายเป็นวิถีชีวิตดั้งเดิมจากการใช้ประโยชน์ของแหล่งน้ำธรรมชาติ แม่น้ำ คูคลอง และมีการนำความรู้ดั้งเดิมและเรียนรู้ขึ้นมาพัฒนาถ่ายทอดต่อกัน โดยแบ่งประเภทกลุ่มอาชีพชุมชนที่สำคัญ ประกอบด้วย 1) กลุ่มอาชีพที่ใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำโดยตรง เช่น เลี้ยงปลาสด ปลาเบญจพรรณ (ปลานิล) ปลูกมะม่วงน้ำดอกไม้ กลัวยน้ำว่า ทำปลาสดเค็ม ต่อเรือพื้นบ้าน จักสานลอบดักปลาไม้ไผ่ เป็นต้น 2) กลุ่มอาชีพชุมชนจากการสืบทอดศิลปกรรม เช่น ละครชาตรีที่ วงปีพาทย์มโหรี งานปั้นเรือรับบัว งานวาดภาพจิตรกรรมฝาผนัง และงานเขียนภาพลายเส้นทอง เป็นต้น 3) กลุ่มอาชีพชุมชนจากภูมิปัญญาพื้นบ้าน เช่น ทำขนมกงโบราณ และ ทำเป็ดเต็กถักโบราณ เป็นต้น และ 4) กลุ่มอาชีพจากการพัฒนาต่อกัน เช่น ทำผ้ามัดย้อมสีธรรมชาติ และทำปุ๋ยจากมูลไส้เดือน เป็นต้น

2.2 ด้านการได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพจากหน่วยงาน องค์กร ภาศึเครือข่าย พบว่า

1) มีศูนย์จำหน่ายและแหล่งการเรียนรู้ผลิตภัณฑ์ชุมชนให้กับกลุ่มอาชีพชุมชนที่มีผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์มาวางขายอำนวยความสะดวกและประชาสัมพันธ์ อาทิ ตลาดชุมชน โดยรอบที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ตลาดริมคลองบางปลา และพื้นที่บางส่วนของตลาดเอกชน (ตลาดน้ำเรือบิน) โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลา ผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

2) ได้รับพัฒนาผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับคุณภาพและช่องทางจำหน่ายในการท่องเที่ยวให้กับกลุ่มอาชีพชุมชน โดยเฉพาะบรรจุภัณฑ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าและการรองรับการซื้อกลับของนักท่องเที่ยว โดยพัฒนาชุมชน สถาบันการศึกษา เจ้าของธุรกิจนำเที่ยว

3) ผู้นำกลุ่มอาชีพ/สมาชิกเข้าร่วมการศึกษาดูงานตามโครงการเจ้าบ้านที่ดีและน้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลา สำนักงานเกษตร สหกรณ์เป็นผู้ส่งเสริมและสนับสนุน และได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนจัดเก็บ การรักษาและค่าขนส่งในการขายผลิตภัณฑ์ชุมชน โดย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ชมรมโลจิสติกส์ ชมรมส่งเสริมธุรกิจรายจิว

4) กลุ่มอาชีพในตำบลบางปลาได้เข้าร่วมโครงการท่องเที่ยวชุมชนโอท็อปนวัตกรรมวิถี และรวมกลุ่มอาชีพเป็นชุมชนท่องเที่ยวบ้านบางกะอี่ หมู่ 8 (วิสาหกิจชุมชนบางปลานวัตกรรมวิถี) โดยพัฒนาชุมชนเป็นผู้ส่งเสริมหลักและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลา เกษตรอำเภอ ท่องเที่ยวจังหวัด สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี และองค์กรอื่นๆ

2.3 กลุ่มอาชีพต้องการให้ช่วยเหลือสนับสนุนและส่งเสริม พบว่า

- 1) การมีพื้นที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนที่แน่นอนและมีที่ขายที่ชัดเจนเพื่อลดการขนย้ายอุปกรณ์และความเสี่ยงต่อการเสียหายในการขนส่ง
- 2) มีกิจกรรมในการนำผลิตภัณฑ์ออกขายในรูปแบบใหม่ๆ และมีเวทีเล่าเรื่อง/นำเสนอเรื่องราวของกลุ่มอาชีพไม่ว่าจะเป็นกลุ่มอาชีพในพื้นที่หรือนอกพื้นที่โดยเชิญผู้นำกลุ่มอาชีพหรือสมาชิกเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาของกลุ่ม
- 3) มีการงบประมาณในการถ่ายทอดอาชีพชุมชนให้กับคนรุ่นใหม่เพื่อให้เกิดความสนใจทำกิจกรรมร่วมกันกับกลุ่มอาชีพ โดยทางกลุ่มอาชีพมีความพร้อมในการเป็นที่เลี้ยงและถ่ายทอดกระบวนการทำอาชีพ

2.4 ปัญหาและอุปสรรคของกลุ่มอาชีพในการรองรับการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน พบว่า

- 1) ความไม่คุ้นชินกับการพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการใช้ภูมิปัญญาดั้งเดิมเป็นหลัก ทำให้ผลิตภัณฑ์บางชนิดโดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ด้านอาหารขาดการยอมรับและความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวบางกลุ่มที่เน้นถึงความปลอดภัยโดยมีมาตรฐานรับรอง อาจเสียโอกาสในกลุ่มนี้ และกลุ่มอาชีพชุมชนมีความเคยชินกับกิจกรรมการผลิตและคำนึงถึงการลงทุนในการสร้างมาตรฐานรับรองและมองถึงความยุ่งยากเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ที่กลุ่มอาชีพได้รับ
- 2) การมีพื้นที่ไม่เพียงพอที่จะรองรับนักท่องเที่ยวและอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามามากกว่า 5 คนขึ้นไป อาทิ ห้องน้ำ ที่รับรอง (โต๊ะ เก้าอี้) อุปกรณ์การสาธิตในกิจกรรมของกลุ่มอาชีพ โดยเป็นประเด็นเกี่ยวกับการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนที่กลุ่มอาชีพคำนึงถึงเช่นเดียวกัน ซึ่งหากมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชม มักจะนำผลิตภัณฑ์ของกลุ่มไปร่วมในสถานที่ใดที่หนึ่งเพื่อขาย จึงขาดเสน่ห์ในการเข้าถึงแหล่งที่ทำอาชีพชุมชนอย่างแท้จริง

3. ข้อมูลสำคัญจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวชุมชน พบประเด็นสำคัญ ได้แก่

3.1 การพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน พบว่า ยังไม่พบข้อมูลที่ชัดเจนว่ามีแหล่งท่องเที่ยวหรือเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมากนัก ส่วนใหญ่มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จักโดยทั่วไปกระจายอยู่ในตำบล/เทศบาลตำบลอื่นๆ อาทิ ตลาดโบราณวัดบางพลี วัดหลวงพ่อโตในพื้นที่ตำบลบางพลีใหญ่ เมืองโบราณ สถานตากอากาศบางปู ในพื้นที่เทศบาลตำบลบางปู อย่างไรก็ตาม การมีโครงการโอทอปนวัตกรรมพัฒนาชุมชน จึงเป็นเรื่องไม่ยากนักที่ตำบลบางปลาจะได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน โดยการพิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ ประกอบด้วย 1) ตำบลบางปลายังคงมีแหล่งน้ำที่ใช้ในการสัญจรทางเรือระยะสั้นภายใน/ระหว่างหมู่บ้านและเป็นแหล่ง

ทำอาชีพหลักทำบ่อเลี้ยงปลา สวนเกษตร ก่อให้เกิดอาชีพชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำตามมา 2) การใช้ชีวิตของคนในชุมชนบางปลายังคงมีอนุรักษ์และสืบสานอาชีพที่ถ่ายทอดกันจากรุ่นสู่รุ่น โดยเฉพาะอาหารพื้นบ้าน อาทิ กล้วยปลาทอม แกงส้ม ห่อหมกปลาช่อน และอาชีพศิลปะการแสดงละครชาตรีที่ยังคงอยู่มากถึง 7 คณะ 3) ชุมชนในตำบลบางปลายังคงอนุรักษ์สืบสานประเพณีบ้านบ้านไม่ว่าจะเป็นการทำกิจกรรมแห่กฐินทางน้ำ การแห่เทวีตซึ่งเป็นประเพณีเก่าแก่โดยมีศาลเจ้าพ่อเสือตั้งอยู่ข้างคลองบ้านบางกะอี่หมู่ที่ 8 โดยองค์ประกอบเช่นว่านี้ เป็นสิ่งที่เสริมเสน่ห์และเพิ่มความน่าสนใจให้กับนักท่องเที่ยวสำหรับการเข้ามาสัมผัสในตำบลบางปลายังมากขึ้น

3.2 ปัจจัยแห่งความสำเร็จของกลุ่มอาชีพชุมชนในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนพบประเด็นสำคัญ พบว่า

1) การมีความคิดเชิงบวกและความคิดเชิงลบของผู้นำกลุ่มอาชีพชุมชน คือ การคิดบวก เป็นการให้ความสำคัญต่อข้อเสนอแนะ ข้อปรับปรุง จากการศึกษา อบรม สัมมนาหรือร่วมระดมสมอง และนำมาประยุกต์ ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงเพื่อประสิทธิภาพและคุณภาพของกลุ่มมากขึ้น และ การคิดลบ คือ การคิด ไตร่ตรอง และทบทวนก่อนตัดสินใจลงมือในกิจกรรมของกลุ่มอาชีพ โดยคำนึงถึงประโยชน์โดยรวมและความสามารถของกลุ่มซึ่งความคิดเช่นว่านี้ จะเป็นการทวนและตรวจสอบเพื่อให้เกิดความมั่นใจและแนใจก่อนตัดสินใจนำมากำหนดทิศทางการพัฒนาของกลุ่มอาชีพของตน

2) การมีทรัพยากรธรรมชาติที่คงความสมบูรณ์และมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของคนในชุมชนด้วยการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติ (แม่น้ำ ลำคลอง คูคลอง) ไม่ว่าจะเป็นการเดินทาง การขนส่ง หรือทำอาชีพจนกลายเป็นวิถีชีวิตของคนในชุมชนที่มีความแตกต่างกับชุมชนอื่นๆ รวมทั้งการมีประเพณีพื้นเมืองที่มีลักษณะเฉพาะของชุมชน ย่อมช่วยเสริมสร้างเสน่ห์ที่ชวนมาสัมผัสในการท่องเที่ยวชุมชน ซึ่งตำบลบางปลายังคงมีศักยภาพเชิงพื้นที่ที่มีแหล่งน้ำที่สำคัญกระจายในแต่ละหมู่บ้านและคนในพื้นที่ยังคงใช้ประโยชน์และสร้างรายได้จากแหล่งน้ำนั้น อีกทั้งยังมีประเพณีที่สำคัญที่อยู่คู่กับชาวบางปลายาวนาน เช่น ประเพณีแห่เทวีต แห่กฐินทางน้ำ เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีส่วนช่วยหนุนเสริมกลุ่มอาชีพชุมชนในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว คือ ทรัพยากรธรรมชาติเป็นแหล่งวัตถุดิบให้กับกลุ่มอาชีพได้นำหรือใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน หากเกิดการเสื่อมสลายหรือเกิดปัญหาย่อมส่งผลกระทบต่อกลุ่มอาชีพชุมชน และวัฒนธรรมชุมชนเป็นสิ่งหนุนเสริมให้ผลิตภัณฑ์ชุมชนได้เป็นที่รู้จักมากขึ้นจากการนำเสนอจัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนตามเทศกาลประเพณีที่จัดขึ้นทุกปีในตำบลบางปลา

3) ความยั่งยืนและคงอยู่ของกลุ่มอาชีพชุมชนในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน จำต้องอาศัยภาคีเครือข่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง สำหรับการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นการดูแลสภาพถนน ไฟฟ้า และประปาตลอดเส้นทางเข้าสู่แหล่งที่ตั้งของกลุ่มอาชีพชุมชนในแต่ละหมู่บ้าน และสถาบัน องค์กร สมาคมที่เกี่ยวข้อง

สำหรับเพิ่มศักยภาพให้กับกลุ่มอาชีพในการบริหารจัดการและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชนที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และเป็นผู้ประสานการเชื่อมโยงเครือข่ายผู้นำกลุ่มอาชีพในพื้นที่อื่นๆ เพื่อการสนับสนุนส่งต่อการท่องเที่ยวครบวงจร ลดความจำเจเพื่อสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวได้บอกต่อและกลับมาเที่ยวซ้ำ ซึ่งจุดเด่นกลุ่มอาชีพชุมชนในตำบลบางปลาส่วนใหญ่ มีระยะทางที่เชื่อมต่อระหว่างที่ตั้งของแต่ละกลุ่มไม่ห่างกันมากนัก และมักจะอยู่ในเส้นทางเดียวกันทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถจัดการดูแลความปลอดภัยและความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) การเลือกสื่อที่เข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวโดยตรงและมีเนื้อหา สาระ เรื่องราวที่โดดเด่นมีเอกลักษณ์เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน สำหรับกลุ่มอาชีพชุมชนในตำบลบางปลามีการใช้ช่องทางสื่อสารที่ผสมผสานเพื่อการรับรู้เรื่องราวของกิจกรรมกลุ่มอาชีพชุมชน คือ การสื่อสารออฟไลน์ อาทิ บุธเสนอผลิตภัณฑ์ ร้านแสดงผลิตภัณฑ์ ป้ายกลุ่มอาชีพ/ผลิตภัณฑ์ หรือผู้นำกลุ่ม/สมาชิกเป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราว และการสื่อสารออนไลน์โดยใช้โซเชียลเน็ตเวิร์ค อาทิ Facebook , Line, Webpage

5) การมีโมเดลแห่งความสำเร็จ สำหรับการถอดเรื่องราว ประสบการณ์จากกลุ่มอาชีพชุมชนที่ประสบความสำเร็จ ทำให้ผู้นำกลุ่มอาชีพ/สมาชิกได้เห็นภาพชัดเจนมากขึ้นและเสริมสร้างแรงจูงใจ กล่าวคือ โมเดลที่ประสบความสำเร็จจะช่วยสะท้อนถึงการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนในมิติต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความพร้อมของกลุ่ม พัฒนากิจกรรมของกลุ่ม การขยายตัวของกลุ่ม และที่สำคัญคือการจัดการปัญหาของกลุ่มซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของโมเดลที่สามารถนำไปเป็นแนวทางการแก้ปัญหาและลดความเสี่ยงให้กับกลุ่มอาชีพชุมชนต่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในตำบลบางปลา

6) การมีภาคีเครือข่ายเพื่อความยั่งยืนของกลุ่มอาชีพชุมชนในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในตำบลบางปลา จำต้องอาศัยภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนส่งเสริมและสนับสนุนอย่างเป็นรูปธรรม อาทิ สำนักงานท่องเที่ยว สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยว สมาคมมัคคุเทศก์ สถาบันการเงิน และองค์กรอื่นๆ นอกจากหน่วยงานในพื้นที่ (องค์การบริหารส่วนตำบล พัฒนาชุมชน และผู้นำท้องที่ (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน)) ด้วยเหตุผลว่าภาคีเครือข่ายเหล่านี้ มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการให้ข้อมูลข่าวสาร นำเสนอ และนำนักท่องเที่ยวเข้าสู่ชุมชนซึ่งเป็นหัวใจสำคัญต่อการนำรายได้ให้กับการท่องเที่ยวชุมชน

3.3 ปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนากลุ่มอาชีพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน พบว่า

1) พื้นที่แต่ละหมู่บ้านในตำบลบางปลาได้ถูกใช้ประโยชน์ในลักษณะผสมผสานการเดินทางและขนส่งโดยมีสภาพเป็นคูคลอง บ่อเลี้ยงปลา และเป็นถนนสายหลัก(ถนนเทพารักษ์ และถนนสุขุมวิทเก่าที่เชื่อมต่อกับตำบลอื่นๆ ในอำเภอบางพลี) ซึ่งเป็นถนนทั้งสองสายเป็นที่เชื่อมต่อกับ

ถนนตรอก ซอยเข้าสู่ชุมชนอันเป็นพื้นที่หรือแหล่งรวมการทำอาชีพชุมชน ซึ่งสภาพของถนนเช่นว่านี้มีข้อจำกัดไม่สามารถขยายออกได้ทำให้มีความกว้างและแคบ อีกทั้งบางถนนตรอก ซอยมีการสัญจรคับคั่งและแออัด จึงเป็นปัญหาความไม่สะดวกของนักท่องเที่ยวเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่เป็นกรุ๊ปใหญ่เป็นรถบัส แม้ว่าทางกลุ่มอาชีพชุมชนจะได้เตรียมและจัดพื้นที่ภายในที่สามารถรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวได้ก็ตาม

2) กลุ่มอาชีพชุมชนอยู่กระจายในแต่ละหมู่บ้านโดยบางกลุ่มอาชีพอยู่ในหมู่บ้านเดียวกันและอยู่ต่างหมู่บ้าน จึงเป็นเรื่องที่ไม่ถนัดที่นักท่องเที่ยวหรือผู้นำเที่ยวจะควบคุมเวลาในการนำเที่ยวได้อย่างครอบคลุมและคุ้มค่าในการท่องเที่ยวชุมชน อาทิ กลุ่มอาชีพชุมชนทำอาชีพเกษตรทำบ่อปลาสด เลี้ยงกุ้ง การทำอาชีพนี้ กระจายในพื้นที่บ้านบางกะสีหมู่ที่ 7 และคลองบางปลาหมู่ที่ 12 รวมทั้งพื้นที่บางสวนบ้านคลองกุ่มพาราหมู่ที่ 11 และบ้านคลองบางกะอี 13

3) การรับรู้ถึงแหล่งท่องเที่ยวที่ลงสู่ชุมชนท้องถิ่นที่ไม่ใช่เมืองหลักโดยการชูความโดดเด่นทางภูมิปัญญาพื้นบ้าน ไม่ว่าจะเป็นเอกลักษณ์อาชีพ วิถีชีวิตชุมชน ประเพณีวัฒนธรรมมาเป็นหลักนั้น หากมีพลังแห่งความต้องการหรือมีแรงผลักดันที่ความโดดเด่นที่ไม่มากพอย่อมเป็นเรื่องที่ไม่ถนัดที่จะเป็นที่สนใจและความต้องการเข้ามาสัมผัสของนักท่องเที่ยว จำต้องใช้เวลาที่มากพอที่จะทำให้นักท่องเที่ยวได้จำภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนใกล้กรุง โดยเฉพาะการสื่อสารที่ต้องใช้ในวงแคบและวงกว้าง ซึ่งยังคงเป็นปัญหาให้กับกลุ่มอาชีพชุมชนเพราะต้องมีนักสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างการรับรู้ถึงเอกลักษณ์อาชีพหรือผลิตภัณฑ์ชุมชนให้รู้จักอย่างกว้างขวางและผู้นำกลุ่มอาชีพ/สมาชิก ยังคงต้องใช้เวลาในการพัฒนาทักษะความชำนาญ และมีเวลาที่เพียงพอที่จะสร้างการรับรู้และสื่อสารให้กับนักท่องเที่ยว

4) ความไม่ต่อเนื่องของอาชีพชุมชนในตำบลบางปลา โดยผู้นำกลุ่มอาชีพ/สมาชิกส่วนใหญ่อยู่ในช่วงสูงวัย คือ มีอายุตั้งแต่ 55 ปี ขึ้นไปที่ยังคงทำอาชีพชุมชนจากการได้รับการถ่ายทอดสืบทอดจากรุ่นพ่อและแม่ และมีแนวโน้มว่ารุ่นลูกหลานของพวกเขาไม่ได้มีความสนใจที่จะเข้ารับช่วงต่อ ด้วยมุมมองเกี่ยวกับความไม่มั่นคงของอาชีพชุมชนและเหตุผลเกี่ยวกับรายได้จากการทำอาชีพชุมชนไม่เพียงพอกับค่าครองชีพที่สูงขึ้นเนื่องจากขยายตัวเป็นชุมชนเมืองมากขึ้นทำให้ส่วนใหญ่ให้ความสนใจเป็นลูกจ้าง/พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมหรือบริษัทห้างร้านมากกว่าการทำอาชีพชุมชน

5) ขาดการบูรณาการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างเป็นระบบ โดยหน่วยงานที่เป็นภาคีเครือข่าย อาทิ หน่วยงานของรัฐ สถาบัน สมาคม และองค์กรอื่นๆ ส่วนใหญ่ให้ความช่วยเหลือในรูปแบบเฉพาะกิจตามภารกิจตามหน้าที่ของหน่วยงานนั้นๆ ซึ่งบ่อยครั้งเกิดความซ้ำซ้อนส่งผลให้ผู้นำกลุ่มอาชีพ/สมาชิก เกิดความสับสนและให้ความสำคัญในเรื่องนั้นลดน้อยลง ทำให้ภาพการสนับสนุนและส่งเสริมให้กับกลุ่มอาชีพชุมชนของภาคีเครือข่ายขาดความชัดเจนในการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนในตำบลบางปลา

6) ผลผลิตภัณฑ์ชุมชนส่วนใหญ่ขาดการยกระดับมาตรฐานทั้งคุณภาพและปลอดภัย โดยเฉพาะกลุ่มอาชีพแปรรูปอาหารซึ่งส่วนใหญ่ยังคงใช้วิธีและแปรรูปตามภูมิปัญญาดั้งเดิม ทำให้ถูกนำไปเป็นข้อสังเกตถึงความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวหากผลิตภัณฑ์ชุมชนนั้นไม่ได้ผ่านการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงาน เช่น GMP, มาตรฐาน (อย.) มาตรฐาน (พอช.) เป็นต้น

สรุปการเสนอกิจกรรมชุมชนต้นแบบในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในตำบลบางปลา

ข้อมูลการเสนอกิจกรรมชุมชนต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในตำบลบางปลา อำเภอ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคเทคนิค/กระบวนการระดมพลังสร้างสรรค์ AIC จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก พบว่า รูปแบบและลักษณะที่สำคัญต่อการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนต้นแบบในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่พึงประสงค์และสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว ได้แก่

1. การกำหนดจุดที่ตั้งโดยใช้สีเครื่องหมาย (Location Color Marking) แสดงประเภทของกลุ่มอาชีพชุมชนที่ยังคงมีการทำอาชีพชุมชน เช่น ภูมิปัญญาพื้นบ้าน การแสดงและการละเล่น การเกษตร อาหาร และที่พัก โดยระบบการค้นหาจากแผนที่ทางอินเทอร์เน็ต (Google Map) และ กำหนดเขตพื้นที่ (Zoning) โดยการใช้รหัสสีหรือโทนสีบ่งบอกถึงระดับความพร้อมของกลุ่มอาชีพชุมชนในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น เขตพื้นที่สีเขียวแสดงถึง ระดับความพร้อมในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในระดับสูง เขตพื้นที่สีเหลืองแสดงถึง ระดับความพร้อมในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในระดับปานกลาง เขตพื้นที่ชมพูแสดงถึง ระดับความพร้อมในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในระดับต่ำ และเขตพื้นที่สีม่วงแสดงถึง ระดับความพร้อมในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนโดยพื้นที่ของเอกชน เป็นต้น

2. กำหนดกิจกรรมที่ส่งเสริมกลุ่มอาชีพชุมชน สำหรับสร้างแรงจูงใจของกลุ่มอาชีพชุมชน ก่อให้เกิดการตื่นตัว และขับเคลื่อนในกิจกรรมของกลุ่มอาชีพชุมชนไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมนำร่องการเป็นแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มอาชีพชุมชนซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยเลือกกลุ่มอาชีพชุมชนเพื่อการทดสอบทดลองเพื่อทำการถอดบทเรียนหรือการพัฒนาปรับปรุงยอมทำให้เกิดการตื่นตัวของกลุ่มอาชีพและคนในชุมชน

สรุปผลการวิเคราะห์กลุ่มอาชีพชุมชนต้นแบบการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ข้อมูลการวิเคราะห์กลุ่มอาชีพชุมชนต้นแบบการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ในตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

สู่การปฏิบัติ (Control: C) ตามเทคนิค/กระบวนการระดมพลังสร้างสรรค์ AIC จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก พบว่าการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนต้นแบบเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม ได้แก่

1. ออกแบบสัญลักษณ์ 3 มิติแห่งคุณค่า (3 DCACs) เป็นการนำวงกลม 3วงที่มีมิติซ้อนวง โดยมีจุดท่องเที่ยวหรือแหล่งท่องเที่ยวหลัก (กลุ่มอาชีพชุมชนต้นแบบ) เป็นจุดศูนย์กลาง และเชื่อมโยงถึงพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจอื่นๆโดยรอบ เพื่อสร้างการรับรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวหรือผู้พบเห็น แสดงถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวหลักที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่โดยรอบเป็นตัวแทนช่วยในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ให้กับกลุ่มอาชีพชุมชนให้เป็นที่จดจำของนักท่องเที่ยวและผู้พบเห็น และอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้ท่องเที่ยวอย่างไร้รอยต่อและครบวงจร โดยแสดงถึงจุดที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยวหลักและภาพหรือเครื่องหมายภายในแบบสัญลักษณ์แสดงถึงประเภทหรือแหล่งท่องเที่ยวที่เชื่อมต่อกับจุดท่องเที่ยวหลักที่นักท่องเที่ยวสามารถรับรู้ถึงประเภทของแหล่งท่องเที่ยวบริเวณโดยรอบสำหรับการท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่

2. กำหนดเนื้อหาของสถานที่/แหล่งที่สำคัญที่มีระยะทางเชื่อมโยงกับจุด/แหล่งท่องเที่ยวหลักโดยการใช้ป้ายหรือแผ่นที่มีรหัสคิวอาร์ (QR Code: Quick Response) เพื่อให้นักท่องเที่ยวสแกน QR Code ผ่านกล้องโทรศัพท์สมาร์ทโฟน (Smart phone) เป็นการเข้าถึงรายละเอียดของเนื้อหาหรือภาพของสถานที่/แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ซึ่งในที่นี่หมายถึง การนำข้อมูลของกลุ่มอาชีพชุมชน/สถานที่สำคัญในตำบลบางปลา ลงในระบบโปรแกรม QR Code โดยพิจารณาถึงความโดดเด่นการมีกิจกรรมของกลุ่ม และมีความพร้อมในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตามแบบสัญลักษณ์ 3 มิติแห่งคุณค่า (3 DCACs) เช่น ปลาสลิดเจ็ดโต เจ็๋อแ้วปลาสลิด ปลาสลิดทิดเผือก ฝั่มด้อยมกลุ่มแม่บ้านสวนแก้วแสน บ้านขนมกง ที่พักแบบโฮมสเตย์เรือนลอยวารี ฟาร์มไส้เดือนบางปลายังยืน ดงละครชาตรี วิสาหกิจชุมชนบ้านเห็ดพัฒนา ศิลปะลายเส้นทองแก้วแสน กลุ่มตัดเย็บผ้าไทยมารีสา ผลิตภัณฑ์ชุมชนถิ่นมัจฉา เป็นต้น

3. จัดทำป้ายที่จุด/สถานที่ท่องเที่ยวหลัก โดยพิจารณาถึงข้อมูลหรือภาพที่บ่งบอกถึงความโดดเด่นของสถานที่นั้น และแสดง QR Code ของสถานที่/แหล่งที่สำคัญที่เชื่อมโยงกับจุด/แหล่งท่องเที่ยวหลัก และแสดง QR Code สำหรับข้อมูลในการติดต่อสอบถามการท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่ตามแบบสัญลักษณ์ 3 มิติแห่งคุณค่า (3 DCACs) ที่แสดงถึงคุณค่าแห่งความเชื่อมโยงของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่ซึ่งในที่นี่ทำการจัดป้ายติดตั้งที่จุด/สถานที่ท่องเที่ยวหลักเพื่อเป็นการสร้างต้นแบบการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวในตำบลบางปลาภายใต้ชื่อ “เสน่ห์ชุมชนกินเที่ยวไร้รอยต่อ” ของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ ดงละครชาตรี กลุ่มแม่บ้านสวนแก้วแสน ชุมชนท่องเที่ยวบ้านบางกะอี่ บ้านขนมกงบางปลา เช็คอินกินเที่ยวตลาดเรือบิน และวัดราษฎร์นิยมธรรม-คลองสี่ (จุดเริ่มต้นท่องเที่ยวชุมชนทางเรือตำบลบางปลา) และสถานที่ประดิษฐานรูปหล่อเหมือนหลวงพ่เผือก

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาการพัฒนาของกลุ่มอาชีพชุมชนต้นแบบในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การพัฒนาอาชีพเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในตำบลบางปลาโดยพิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

1.1 การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน พบว่า ตำบลบางปลายังคงมีแหล่งน้ำที่สำคัญ คือ แม่น้ำ ลำคลอง คูคลอง ที่ใช้เดินทาง ขนส่งสินค้าทางเกษตรกรรมในชุมชนและเชื่อมต่อระหว่างชุมชน และนำมาใช้ประโยชน์ในการทำอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งเป็นที่มาของกลุ่มอาชีพชุมชนดั้งเดิมที่ใช้ภูมิปัญญาการจับสัตว์น้ำ การทำเคล้าปลาสดเค็มภูมิปัญญาพื้นบ้าน การทำปลาร้า ปลานิล และกลุ่มอาชีพแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ซึ่งกลุ่มอาชีพเหล่านี้ยังคงมีอยู่เป็นเสน่ห์ของตำบลบางปลาที่ใช้ในการสัญจรทางเรือระยะสั้นภายใน/ระหว่างหมู่บ้านและเป็นแหล่งทำอาชีพหลักทำบ่อเลี้ยงปลา สวนเกษตร ก่อให้เกิดอาชีพชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำ นอกจากนี้ การใช้ชีวิตของคนในชุมชนบางปลายังคงผูกพันกับแหล่งน้ำ ในการอนุรักษ์และสืบสานประเพณีพื้นบ้านไม่ว่าจะเป็นการทำกิจกรรมแห่กฐินทางน้ำ การแห่เต๋วซึ่งเป็นประเพณีเก่าแก่โดยมีศาลเจ้าพ่อเสือตั้งอยู่ข้างคลองบ้านบางกะอี่หมู่ที่ 8 โดยองค์ประกอบเช่นนี้ เป็นสิ่งที่เสริมเสน่ห์และเพิ่มความน่าสนใจให้กับนักท่องเที่ยวสำหรับการเข้ามาสัมผัสในตำบลบางปลามากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธนูศิลป์ อินตาและคณะ (2562) พบว่า แม่น้ำเป็นแหล่งเกิดของวัฒนธรรมและประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย ประเพณี วิธีการดำรงชีพ ภูมิปัญญาท้องถิ่น วิธีการปลูกพืช ซึ่งล้วนแต่ใช้ประโยชน์หรือทำมาหากินจากแม่น้ำ ดังนั้นศักยภาพของชุมชนที่จะให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวดูเที่ยวชมคงไม่พ้นความโดดเด่นทางวัฒนธรรมประเพณีและด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและศักยภาพทรัพยากรธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตร วัฒนธรรมประเพณีและความเชื่อและการมีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญ เช่น การจักสาน อาหารท้องถิ่น เป็นต้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติ กลิ่นสังข์ และคณะ (2562) พบว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนโดยการนำหรือมีทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมที่มีศักยภาพเพียงพอที่จะนำไปสู่การกำหนดภาพลักษณ์ของชุมชนและเป็นฐานในการพัฒนาชุมชนและยังสอดคล้องกับชาญวิทย์ วสียงกูร (2558) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจำต้องอาศัยทุนเดิมของธรรมชาติยังคงมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะเป็นศักยภาพชุมชนที่ส่งผลให้เกิดคุณค่าและมูลค่าของชุมชนท้องถิ่นนั้นๆและยังมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตชุมชนและวัฒนธรรมประเพณีที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของธัชกร ภัทรพันธ์ (2561) พบว่า ตำบลบางปลายังมีเอกลักษณ์อาชีพดั้งเดิมที่ใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำ

ธรรมชาติ เช่น อาชีพประมงน้ำจืด อาชีพการเกษตร อาชีพประมงแปรรูป อาชีพเกษตรแปรรูป อาชีพทำอาหารคาว อาชีพทำอาหารหวาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของปณิษฐา ตาคำ (2562) พบว่า ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญคือ แหล่งน้ำ ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญต่อวิถีชีวิตของคนในชุมชนและการพัฒนาชุมชนในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่องค์กรชุมชนจำเป็นต้องมีการบริหารทรัพยากรอย่างมืออาชีพ

1.2 ความพร้อมของกลุ่มอาชีพชุมชน พบว่า ผู้นำกลุ่มอาชีพในตำบลบางปลาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีทักษะและประสบการณ์ในอาชีพนั้นๆ มาเป็นเวลานานและสมาชิกให้ความสนับสนุนทั้งมีแนวคิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างรายได้ให้กับสมาชิกในกลุ่มและมีการกระจายรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้กับสมาชิกอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม รวมทั้งสมาชิกให้ความร่วมมือและมีความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมของกลุ่มเป็นอย่างดี มีความจริงใจและสมาชิกทุกคนสามารถเป็นผู้นำกลุ่มแทน ซึ่งสอดคล้องกับคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์เศรษฐกิจฐานราก (2559) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า องค์กรประกอบที่สำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากนั้น ทักษะ ประสบการณ์ และความเชื่อถือของผู้นำกลุ่มมีส่วนสำคัญต่อการสร้างพลังในการทำงานร่วมกันของสมาชิกส่งผลให้สมาชิกทุกคนมีความเป็นเจ้าของในกิจกรรมของกลุ่มร่วมกันหรือร่วมกันเป็นเจ้าของภาพเป็นเจ้าของทรัพยากรชุมชน นอกจากนี้การนำวัตถุดิบในพื้นที่เป็นหลักมาใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ยกเว้นเกิดการขาดแคลนของวัตถุดิบในพื้นที่หรือมีการสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนเป็นจำนวนมากจนวัตถุดิบในพื้นที่ไม่เพียงพอจะใช้วัตถุดิบในพื้นที่อื่นๆ เช่น การนำพลาสติก จากจังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม สำหรับการทำพลาสติกเค็ม การนำไม้ไผ่จากปราจีนบุรีสำหรับกลุ่มอาชีพจักสาน การสั่งซื้อผลไม้ม่วง หาวมะนาวโห่สำหรับกลุ่มอาชีพทำน้ำดื่มสุขภาพ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุมาลี เจริญบุญ (2555) พบว่า กลุ่มอาชีพที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่นและมีเข้มแข็งพึ่งตนเองได้ เกิดจากการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นเป็นหลักและใช้ความรู้จากภูมิปัญญาในชุมชนและเป็นผลผลิตร่วมกันของกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม โดยกลุ่มมีการพึ่งพาซึ่งกันและกันด้วยการเชื่อมโยงกิจกรรมต่างๆ ระหว่างกลุ่มอาชีพในตำบลช่วยลดการพึ่งพิงวัตถุดิบจากภายนอกชุมชนเว้นแต่มีการขาดแคลนของวัตถุดิบที่จำเป็นต้องนำจากนอกพื้นที่เข้ามาใช้ในกระบวนการผลิต และยังสอดคล้องกับกรมการพัฒนาชุมชน (2560) ให้ความเห็นไว้ว่า คุณค่าแห่งการท่องเที่ยวชุมชนเกิดจากการมีแหล่งวัตถุดิบที่เพียงพอในการทำกิจกรรมของกลุ่มไม่ว่าจะเป็นกลุ่มอาชีพ และสิ่งแวดล้อมที่คงความสมบูรณ์อยู่ตลอด ซึ่งสามารถผูกเรื่องเป็นตำนานเรื่องเล่าให้เห็นคุณค่าที่แตกต่างได้ อีกทั้งการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากวัตถุดิบที่มีอยู่ในพื้นที่มีส่วนสำคัญต่อการคงอยู่ของกลุ่มอาชีพทั้งที่เป็นการแปรรูปทางผลิตภัณฑ์เกษตรทุกกลุ่ม (เกษตร ปศุสัตว์ ประมง) เป็นการส่งเสริมให้ชุมชนได้ประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรชุมชนอย่างคุ้มค่าเพื่อรองรับการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของปณิษฐา ตาคำ (2562) พบว่า ศักยภาพของกลุ่มอาชีพย้อมขึ้นอยู่กับผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และสมาชิก

ให้ความสำคัญทั้งในระดับที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ รวมถึงมีการพัฒนาและริเริ่มกระบวนการเรียนรู้ใหม่ๆ ตามกระบวนการเรียนรู้จากภายในและกระบวนการเรียนรู้จากภายนอก

1.3 ความต้องการช่วยเหลือสนับสนุนและส่งเสริมของกลุ่มอาชีพต่อหน่วยงาน องค์กร ภาคี เครือข่าย พบว่า การมีพื้นที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนที่แน่นอนและมีที่ขายที่ชัดเจนลดการขนย้าย อุปกรณ์และความเสี่ยงต่อการเสียหายในการขนส่งและมีกิจกรรมการขายรูปแบบใหม่ๆ รวมทั้งการมีเวทีถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ โดยทางกลุ่มอาชีพมีความพร้อมที่จะเป็นที่เลี้ยงและถ่ายทอดกระบวนการทำอาชีพ ให้กับคนรุ่นใหม่เพื่อให้เกิดความสนใจ ซึ่งที่ผ่านมาผู้นำกลุ่ม/สมาชิกได้เข้าร่วมอบรมการเป็นเจ้าของบ้านที่ดี ตามโครงการอบรมขององค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการต้อนรับ จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว และผู้นำกลุ่มอาชีพและสมาชิกบางกลุ่มเข้าร่วมโครงการการอบรมเป็นนักร้องเรื่องชุมชนโดยหน่วยงานภาคีเครือข่าย อาทิ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงาน สมาคมสื่อสารภาษาเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวุฒิชชาติ สุนทรสมัย และปิยะพร ธรรมชาติ (2559) พบว่า การสนับสนุนของภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาของกลุ่มอาชีพแม้ว่าโดยภาพรวมแล้วจะได้มี มีความรู้ความในกิจกรรมของกลุ่มเป็นอย่างดี แต่จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและเอกชนโดยทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนเริ่มตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำ ซึ่งจะก่อให้เกิดความเข้มแข็งและทำให้เกิดศักยภาพของกลุ่ม รวมถึงการเชื่อมโยงเครือข่ายของธุรกิจชุมชน อันนำมาซึ่งการพัฒนาอย่างยั่งยืน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสัญญา พานิชยเวช และคณะ (2561) พบว่า การพัฒนาศักยภาพชุมชนภายใต้การท่องเที่ยวชุมชนจำต้องอาศัยภาคีเครือข่ายให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในด้านต่างๆ ทั้งด้านการให้ข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ข้อคิดเห็น การศึกษาดูงาน การประสานงาน งบประมาณ สถานที่ กำลังคน การแลกเปลี่ยนบุคลากรซึ่งกันและกัน การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เทคนิควิธีในการนำเสนอข้อมูลต่อนักท่องเที่ยว การจัดโปรแกรมทัวร์การท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์ เป็นต้น ซึ่งเป็นความต้องการของกลุ่มอาชีพชุมชนในการเพิ่มช่องทางและสร้างรายได้เพิ่มเติม โดยเฉพาะการที่ผู้นำกลุ่มอาชีพได้เข้าร่วมรับฟังแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการ และการสร้างคนรุ่นใหม่เข้ามาเสริมสร้างศักยภาพ ซึ่งมีข้อดีคือคนรุ่นใหม่มีความรู้และทักษะทางด้านการใช้เทคโนโลยี สามารถนำมาต่อยอด และได้เรียนรู้ได้เป็นอย่างดี และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญทวรรณ วิงวอน และคณะ (2556) พบว่า พลังของเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในลักษณะเชิงรุกช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นให้กับกลุ่มอาชีพในชุมชนเพื่อรองรับการท่องเที่ยวจากการจัดสรรและระดมสรรพตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน บุคลากรและปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับผ่านเวทีการเสวนา การประชุม สัมมนาด้วยการใช้ ยุทธศาสตร์จังหวัดและนโยบายการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อให้เกิดการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจทั้งระดับท้องถิ่น

1.4 ปัจจัยแห่งความสำเร็จของกลุ่มอาชีพชุมชนในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน พบว่า ผู้นำกลุ่มอาชีพ/สมาชิกกลุ่มให้ความสำคัญต่อข้อเสนอแนะ ข้อเสนอปรับปรุง จากการศึกษา อบรม สัมมนา หรือร่วมระดมสมอง และนำมาประยุกต์ ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของกลุ่ม โดยคำนึงถึงประโยชน์โดยรวมและความสามารถของกลุ่มเพื่อให้เกิดความมั่นใจและแน่ใจในการ กำหนดทิศทางการพัฒนากลุ่มอาชีพของตน รวมทั้งการมีภาคีเครือข่ายในการส่งเสริมและสนับสนุน อย่างต่อเนื่อง สำหรับเพิ่มศักยภาพให้กับกลุ่มอาชีพในการบริหารจัดการและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ชุมชนที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตกวี กระจ่างเมฆ และสุดหล้า เหมือนเดช (2562) พบว่า แนวทางในการพัฒนากลุ่มอาชีพเป็นแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่ น่าสนใจและมีลักษณะที่โดดเด่น ควรมีการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งด้วยกันและปรับปรุง รูปแบบ ราคา เพื่อเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวและมีหน่วยงานปรับปรุงถนนทางเข้าให้เกิดความ ปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว และสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะ เพชรสงค์ และคณะ (2555) พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการกลุ่มอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนมีส่วนช่วยให้การดำเนินงานของ กลุ่มอาชีพทั้งด้านการบริหารจัดการกลุ่ม การบริหารจัดการด้านการตลาดสามารถดำเนินงานได้ด้วยดี และการผลิตที่ความเชื่อมโยงซึ่งกันและกันของกลุ่มที่ได้รับการรับการสนับสนุนและส่งเสริมโดย องค์การบริหารส่วนตำบล และหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนทำให้กลุ่มอาชีพมีศักยภาพใน การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตและยังเป็นกรอบการจัดทำโครงการที่จะให้การสนับสนุนกลุ่มอาชีพ ในพื้นที่อย่างยั่งยืน ในส่วนกรณีโมเดลแห่งความสำเร็จสำหรับการถอดเรื่องราว ประสบการณ์จาก กลุ่มอาชีพชุมชนที่ประสบความสำเร็จ ทำให้ผู้นำกลุ่มอาชีพ/สมาชิกได้เห็นภาพชัดเจนมากขึ้นและ ช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจ กล่าวคือ โมเดลที่ประสบความสำเร็จจะช่วยสะท้อนถึงการพัฒนากลุ่มอาชีพ ชุมชนในมิติต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความพร้อมของกลุ่ม พัฒนากิจกรรมของกลุ่ม การขยายตัวของกลุ่ม และที่สำคัญคือการจัดการปัญหาของกลุ่มซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของโมเดลที่สามารถนำไปเป็นแนว ทางการแก้ปัญหาและลดความเสี่ยงให้กับกลุ่มอาชีพชุมชนต่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในตำบล บางปลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมาลินี ศรีไมตรี (2559) พบว่า วิธีการพัฒนาศักยภาพของกลุ่ม วิชากิจชุมชนมีวิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ การสร้างแบบจำลองเพื่อการเรียนรู้ สร้างความเข้าใจ ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบกิจกรรม การศึกษาดูงาน และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อทำการถอด บทเรียนจากการศึกษาดูงานหรือดูต้นแบบของกลุ่มวิชากิจที่ประสบความสำเร็จมาเป็นแนวทางการ ในเพิ่มศักยภาพของกลุ่ม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเกษม กุณาศรี และคณะ (2559) พบว่า การนำทรัพยากรธรรมชาติมาสร้างเป็นแหล่งท่องเที่ยวความหลากหลายรูปแบบและผลิตภัณฑ์กลุ่ม วิชากิจชุมชนมีเอกลักษณ์ในการดึงดูดที่เด่นชัดในพื้นที่มาใช้เป็นทางเลือกในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ชุมชนต้นแบบและออกแบบตราสินค้า บรรจุภัณฑ์ รวมถึงป้ายประชาสัมพันธ์ที่นำไปใช้เป็นกลยุทธ์

ทางการตลาดทำให้ได้แบบจำลองสำหรับนำไปส่งเสริมยังพื้นที่อื่นๆ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของอาชีพในชุมชน

1.5 ปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน พบว่ามีข้อจำกัดในการรองรับนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะที่จอดรถและที่จัดกิจกรรมแสดงผลผลิตชุมชนซึ่งสภาพพื้นที่ของตำบลบางปลา มีสภาพเป็น แม่น้ำ คูคลอง บ่อเลี้ยงปลา และเป็นถนนสายหลัก (ถนนเทพารักษ์ และถนนสุขุมวิทเก่าที่เชื่อมต่อกับตำบลอื่นๆ ในอำเภอบางพลี) และได้ถูกใช้ประโยชน์ในลักษณะผสมผสานการเดินทางและขนส่ง เป็นถนนที่เชื่อมต่อกับถนนตรอก ซอยเข้าสู่ชุมชนอันเป็นพื้นที่หรือแหล่งรวมการทำอาชีพชุมชน ซึ่งสภาพของถนนเช่นว่านี้ ไม่สามารถขยายออกบางถนนตรอก ซอยมีการสัญจรคับคั่งและแออัด และกลุ่มอาชีพชุมชนอยู่กระจายในแต่ละหมู่บ้านโดยบางกลุ่มอาชีพอยู่ในหมู่บ้านเดียวกันและอยู่ต่างหมู่บ้าน จึงเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายนักที่นักท่องเที่ยวหรือผู้นำที่จะควบคุมเวลาในการนำเที่ยวได้อย่างครอบคลุมและคุ้มค่าในการท่องเที่ยวชุมชน อาทิ กลุ่มอาชีพชุมชนทำอาชีพเกษตรทำบ่อปลาสด เลี้ยงกุ้ง การทำอาชีพนี้ กระจายในพื้นที่บ้านบางกะสีหมู่ที่ 7 และคลองบางปลาหมู่ที่ 12 รวมทั้งพื้นที่บางส่วนของบ้านคลองกุฬารหมู่ที่ 11 และบ้านคลองบางกะสีหมู่ที่ 13 รวมทั้งพื้นที่ภายในของกลุ่มอาชีพชุมชนยังคงรองรับนักท่องเที่ยวได้ไม่มากนักเพราะไม่ได้ออกแบบเพื่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวมาก่อนทำให้การจัดสรรพื้นที่ไม่ได้คำนึงถึงการท่องเที่ยวมากนัก และอีกปัญหาหนึ่งยังพบว่า เป็นเรื่องที่ยากแก่การรับรู้ถึงแหล่งท่องเที่ยวเพราะไม่ใช่เมืองหลัก การชูความโดดเด่นทางภูมิปัญญาพื้นบ้าน ไม่ว่าจะเป็นเอกลักษณ์อาชีพ วิถีชีวิตชุมชน ประเพณี วัฒนธรรมนั้น หากมีพลังแห่งความต้องการหรือมีแรงผลักดันแห่งความโดดเด่นที่ไม่มากพอย่อมเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายนักที่จะเป็นที่สนใจและความต้องการเข้ามาสัมผัสของนักท่องเที่ยว จำต้องใช้เวลาที่มากพอที่จะทำให้นักท่องเที่ยวได้จำภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในใกล้กรุง โดยเฉพาะการสื่อสารที่ต้องใช้ในวงแคบและวงกว้าง ซึ่งยังคงเป็นปัญหาให้กับกลุ่มอาชีพชุมชนเพราะต้องมีนักสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างการรับรู้ถึงเอกลักษณ์อาชีพหรือผลิตภัณฑ์ชุมชนให้รู้จักอย่างกว้างขวางและผู้นำกลุ่มอาชีพ/สมาชิก ยังคงต้องใช้เวลาในการพัฒนาทักษะความชำนาญ และมีเวลาที่เพียงพอที่จะสร้างการรับรู้และสื่อสารให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย ชมภู่น้อย (2561) พบว่า แหล่งท่องเที่ยวชุมชนส่วนใหญ่ขาดการเป็นที่รู้จักเป็นวงกว้างให้เป็นที่รับรู้แก่นักท่องเที่ยวแม้ว่าจะมีโดดเด่นมีเอกลักษณ์มีส่วนร่วมและมีความร่วมมือจากคนในชุมชนในระดับดีมากก็ตาม หากขาดการต่อยอดอัตลักษณ์หรือจุดขายสำหรับนักท่องเที่ยวให้มีส่วนร่วมต่อยอดในเชิงการตลาดและมาตรฐานแบบครบวงจรย่อมเป็นเรื่องไม่ง่ายที่จะทำให้การส่งต่อคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวนั้นมีความมั่นคงและยั่งยืน อย่างไรก็ตาม การคิดกิจกรรมเพื่อสร้างความประทับใจและความร่วมมือของภาครัฐที่เข้ามาพัฒนาด้านการท่องเที่ยวชุมชนย่อมทำให้เกิดเป็นมูลค่าที่สร้างประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวต่อนักท่องเที่ยวผู้มาเยือนชุมชน ซึ่งการที่ชุมชนท้องถิ่นจะสามารถเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากการ

ท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืนนั้น รูปแบบการบริหารจัดการผลประโยชน์ที่เกิดจากการท่องเที่ยวซึ่งเชื่อมโยงกันเป็นห่วงโซ่คุณค่าการท่องเที่ยวถือเป็นกระบวนการที่สำคัญในการนำสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม มาเป็นข้อมูลสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนและมีคุณค่าต่อไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของยุทธนา พรหมณี และคณะ (2558) พบว่า ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการของกลุ่มอาชีพชุมชน ชาติสถานที่ที่เหมาะสมในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มบรรจุกัญช์ไม่ทันสมัยไม่หลากหลายและไม่น่าสนใจ ไม่มี ตลาดเพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์อย่างกว้างขวาง สมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความสามารถ สามารถในเทคโนโลยีที่ทันสมัย และขาดงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องไม่มีต้นทุนสำรองในการผลิตผลิตภัณฑ์ และสมาชิกกลุ่มอาชีพยังขาดพัฒนาด้านช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้มีการติดต่อสื่อสารที่สะดวกที่สามารถติดต่อกับตลาดภายนอกเพื่อนำผลิตภัณฑ์ออกจำหน่าย จึงไม่สามารถเพิ่มช่องทางการตลาดหลายรูปแบบ เช่น ฝากขาย ขายส่ง ออกร้านตามงานต่างๆ และการขายผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของไพโรจน์ ดงกระโทก (2551) พบว่า ปัญหาการปฏิบัติตามขององค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมกลุ่มอาชีพชุมชน คือ กำหนดแผนพัฒนาอาชีพไม่ชัดเจน ขาดการส่งเสริมด้านการตลาด ขาดการมีส่วนร่วมในการระดมทุนของสมาชิก สมาชิกกลุ่มมีส่วนร่วมน้อยในการจัดทำแผนและงบประมาณ มีการติดตามประเมินผลแต่ไม่มีวิธีการที่ชัดเจนและต่อเนื่องไม่มีการเวทีประชุม แลกเปลี่ยนเรียนรู้สร้างเครือข่ายของกลุ่มอาชีพ ส่วนแนวทางการพัฒนาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมอาชีพชุมชน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนิกร ผัสดี (2555) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการส่งเสริมกลุ่มอาชีพ ได้แก่ เงินทุนมีไม่เพียงพอที่จะขยายพื้นที่รองรับนักท่องเที่ยวและ ขาดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวทั้งในรูปแบบมาตรฐานการและบรรจุกัญช์ วัตถุประสงค์ไม่เพียงพอ รวมทั้งขาดการสนับสนุนทางวิชาการ ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในการส่งเสริมอาชีพ ขาดการกำหนดทิศทางทางการส่งเสริมอาชีพอย่างเป็นระบบ และขาดความรู้ทางเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการทางตลาด และสอดคล้องกับสภาพภูมิรัฐแห่งชาติ (2558) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังประสบกับปัญหาหลายประการ ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานทางการท่องเที่ยวไม่เพียงพอ ได้แก่ ห้องน้ำสะอาด ป้ายบอกทาง และโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวไม่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวต่างๆ ยังขาดประสิทธิภาพในการจัดทำระบบฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ซึ่งจะมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเดินทางของนักท่องเที่ยว

2. การพัฒนากลุ่มอาชีพต้นแบบในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในตำบลบางปลาโดยพิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

2.1 พัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนต้นแบบในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่พึงประสงค์ต่อการรับรู้ของนักท่องเที่ยว พบว่า การกำหนดจุดที่ตั้งโดยใช้สีเครื่องหมาย (Location Color Marking) แสดงประเภทของกลุ่มอาชีพชุมชนที่ยังคงมีการทำอาชีพชุมชน เช่น ภูมิปัญญาพื้นบ้าน การแสดงและการละเล่น การเกษตร อาหาร และที่พัก โดยระบบการค้นหาจากแผนที่ทางอินเทอร์เน็ต (Google Map) และกำหนดเขตพื้นที่ (Zoning) โดยการใช้รหัสสีหรือโทนสีบ่งบอกถึงระดับความพร้อมของกลุ่มอาชีพชุมชนในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมกลุ่มอาชีพชุมชน สำหรับสร้างแรงจูงใจของกลุ่มอาชีพชุมชนก่อให้เกิดการตื่นตัว และขับเคลื่อนในกิจกรรมของกลุ่มอาชีพชุมชนโดยนาร่องการเป็นแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มอาชีพชุมชนจากการเลือกกลุ่มอาชีพชุมชนเพื่อการทดสอบทดลองเพื่อทำการถอดบทเรียนหรือการพัฒนาปรับปรุงย่อมนำให้เกิดการตื่นตัวของกลุ่มอาชีพและคนในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับพจนานุกรม (2559) ได้กล่าวไว้ว่าควรมีการส่งเสริมการดำเนินงานของผู้ประกอบการทั้งภาคเอกชนและชุมชน โดยเฉพาะการสนับสนุนการสร้างหรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของชุมชน พัฒนาลินค้าที่มีจุดเด่นเฉพาะท้องถิ่น โดยหน่วยงานในพื้นที่พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสินค้าใหม่ที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์และกำหนดบทบาทการวิจัยที่ทำหน้าที่สร้างองค์ความรู้เพื่อเสนอแนะต่อการส่งเสริมการสร้างอัตลักษณ์สินค้าและองค์ความรู้สำหรับการดำเนินงานในท้องถิ่น รวมทั้งจัดทำและเผยแพร่ ปูมประวัติ ตำนาน หรือเรื่องเล่าต่างๆ ของแหล่งท่องเที่ยวให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น และเชื่อมโยงเรื่องราวระหว่างพื้นที่เพื่อให้เกิดเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญทวรรณ วิงวอน และคณะ (2556) พบว่าเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในลักษณะเชิงรุกในการพัฒนาทุนทางสังคมที่ค้นพบใหม่โดยการกำหนดกิจกรรม เพื่อให้เกิดการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยว รวมทั้งประชาสัมพันธ์ และจัดทำโครงการกิจกรรมนาร่องเพื่อทดลองเส้นทางท่องเที่ยวจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมถึงใช้สารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลและเส้นทางท่องเที่ยวเพื่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวบนพื้นฐานของความต้องการและความคาดหวังทุนทางสังคมเพื่อยกระดับสมรรถนะการท่องเที่ยว

2.2 การพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนต้นแบบเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม พบว่าการออกแบบสัญลักษณ์ 3 มิติแห่งคุณค่า (3 DCACs) เป็นการนำวงกลม 3วงที่มีมิติซ้อนวงโดยมีจุดท่องเที่ยวหรือแหล่งท่องเที่ยวหลัก (กลุ่มอาชีพชุมชนต้นแบบ) เป็นจุดศูนย์กลาง และเชื่อมโยงถึงพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจอื่นๆโดยรอบ แสดงถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวหลักที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่โดยรอบเป็นตัวแทนช่วยในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ให้กับกลุ่มอาชีพชุมชนให้เป็นที่จดจำของนักท่องเที่ยวและผู้พบเห็น และอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้ท่องเที่ยวอย่างไร้รอยต่อและครบวงจร รวมทั้งการมีเนื้อหาของสถานที่/แหล่งที่สำคัญที่มีระยะทางเชื่อมโยงกับจุด/แหล่งท่องเที่ยวหลัก โดยการใช้ป้ายหรือแผ่นที่มีรหัสคิวอาร์ (QR Code: Quick Response) เพื่อให้

นักท่องเที่ยวสแกน QR Code ผ่านกล้องโทรศัพท์สมาร์ทโฟน (Smart phone) เป็นการเข้าถึง รายละเอียดของเนื้อหาหรือภาพของสถานที่/แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ซึ่งในที่นี้หมายถึง การนำข้อมูล ของกลุ่มอาชีพชุมชน/สถานที่สำคัญในตำบลบางปลา ลงในระบบโปรแกรม QR Code โดยพิจารณา ถึงความโดดเด่น การมีกิจกรรมของกลุ่ม และมีความพร้อมในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และ จัดทำป้ายที่จุด/สถานที่ท่องเที่ยวหลัก โดยพิจารณาถึงข้อมูลหรือภาพที่บ่งบอกถึงความโดดเด่นของ สถานที่นั้น และแสดง QR Code ของสถานที่/แหล่งที่สำคัญที่เชื่อมโยงกับจุด/แหล่งท่องเที่ยวหลัก และแสดง QR Code สำหรับข้อมูลในการติดต่อสอบถามการท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่ ตามแบบ สัญลักษณ์ 3 มิติแห่งคุณค่า (3 DCACs) ที่แสดงถึงคุณค่าแห่งความเชื่อมโยงของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ในพื้นที่ซึ่งในที่นี้ทำการจัดป้ายติดตั้งที่จุด/สถานที่ท่องเที่ยวหลักเพื่อเป็นการสร้างต้นแบบการพัฒนา เป็นแหล่งท่องเที่ยวในตำบลบางปลาภายใต้ชื่อ “เสน่ห์ชุมชนกินเที่ยวไร้รอยต่อ” ของแหล่งท่องเที่ยว ชุมชนในตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งสอดคล้องกับเอกพงษ์ ตริตรง (2561) ได้กล่าวไว้ว่า การออกแบบเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างคุณค่าแห่งอัตลักษณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้วยฝีมือ การประดิษฐ์คิดค้น การใช้เครื่องมือ 4 DNA เพื่อค้นหา “ใจกลางแห่งแนวความคิด” ทำให้เกิดแรงบันดาลใจและผลงานออกแบบเป็นเอกภาพทางความคิดด้วยแกนแห่งศิลปะและออกแบบแนวคิดรอบ ทิศตั้งแต่ต้นทางไปจนถึงปลายทางช่วยลดความเสี่ยงในการลงทุนในแง่มุมต่างๆ โดยเฉพาะอัตลักษณ์ ที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ โดยเครื่องมือ 4 DNA ประกอบด้วยรูปแบบวงกลมหลักคิด 4 DNA แบ่งเป็นโทนสี 2 โทนสี บนและล่าง ด้านบนเป็นการไล่โทนจากแดงส้มไปหาเหลืองจนเป็น สีขาว คือ ความหมายแห่งความหวัง ในแง่บวกเรื่องดี สดใสรุ่งเรือง ความสุข เรื่องดี ข้อดี และความดี ด้านล่างเป็นการไล่โทนสีดำ เทาเข้ม เทาอ่อน จนอ่อนที่สุด สะท้อนความคิดแง่ลบ ปessimism ความ คลุมเครือ อุปสรรคปัญหาผิดกฎหมาย ข้อเสีย จุดกลม เล็กๆ บนภาพ คือสิ่งดี ที่ค่อย เกิด และความดี ที่อาจมองไม่เห็นแต่ค่อยๆ ปรากฏ สะท้อนความหมายว่าแม้มีเรื่องไม่ดีเกิดขึ้นก็มักจะมีเรื่องดี เกิดขึ้น เสมอรวมกันเป็นภาพวงกลมสะท้อนความเป็น 4 DNA คือ การใช้ศาสตร์จากแนวคิด 4 DNA มาใช้ในการ ค้นหาหลักคิดอัตลักษณ์เฉพาะตนด้วยเครื่องมือ แผนภูมิ ทั้งเส้น สี ตลอดจนวิธีการต่างๆ เพื่อ ความรอบคอบ รอบทิศ ลดข้อเสีย เพิ่มข้อดี เพื่อความแม่นยำชัดเจนตรงเป้าหมายสู่ความสำเร็จที่ ยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

จากการศึกษาเรื่องการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนต้นแบบในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนใน ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ทำให้ได้ข้อเสนอแนะจากการศึกษา ครั้งนี้

1. ข้อมูลสำคัญต่อการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนต้นแบบในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในตำบลบางปลา เป็นฐานข้อมูลสำหรับการกำหนดนโยบายหรือกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนได้ชัดเจนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ วัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลา และสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ เป็นต้น

2. กำหนดการพัฒนากลุ่มอาชีพเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในตำบลบางปลาในข้อมูลที่สำคัญได้แก่

1) กลุ่มอาชีพเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในตำบลบางปลา เช่น การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน ความพร้อมของกลุ่มอาชีพชุมชน ความต้องการช่วยเหลือสนับสนุนและส่งเสริมของกลุ่มอาชีพต่อหน่วยงาน องค์กร ภาคีเครือข่าย ความสำเร็จของกลุ่มอาชีพชุมชนในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

3. กำหนดการพัฒนากลุ่มอาชีพต้นแบบในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในตำบลบางปลาในข้อมูลที่สำคัญ ได้แก่

1) กลุ่มอาชีพชุมชนต้นแบบในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่พึงประสงค์ต่อการรับรู้ของนักท่องเที่ยว เช่น การกำหนดจุดที่ตั้งโดยใช้สีเครื่องหมาย (Location Color Marking) แสดงประเภทของกลุ่มอาชีพชุมชนที่ยังคงมีการทำอาชีพชุมชน และกำหนดเขตพื้นที่ (Zoning) โดยการใช้รหัสสีหรือโทนสีบ่งบอกถึงระดับความพร้อมของกลุ่มอาชีพชุมชนในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวรวมทั้งจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมกลุ่มอาชีพชุมชน สำหรับสร้างแรงจูงใจของกลุ่มอาชีพชุมชนก่อให้เกิดการตื่นตัวและขับเคลื่อนในกิจกรรมของกลุ่มอาชีพชุมชนโดยนำร่องการเป็นแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มอาชีพ

2) กลุ่มอาชีพชุมชนต้นแบบเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การออกแบบสัญลักษณ์ 3 มิติแห่งคุณค่า (3 DCACs) เป็นการนำวงกลม 3วงที่มีมิติซ้อนวงโดยมีจุดท่องเที่ยวหรือแหล่งท่องเที่ยวหลัก (กลุ่มอาชีพชุมชนต้นแบบ) เป็นจุดศูนย์กลางและเชื่อมโยงถึงพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจอื่นๆโดยรอบ และการมีเนื้อหาของสถานที่/แหล่งที่สำคัญที่มีระยะทางเชื่อมโยงกับจุด/แหล่งท่องเที่ยวหลัก โดยการใช้ป้ายหรือแผ่นที่มีรหัสคิวอาร์ (QR Code: Quick Response) เพื่อให้นักท่องเที่ยวสแกน QR Code ผ่านกล้องโทรศัพท์สมาร์ทโฟน (Smart phone) เป็นการเข้าถึงรายละเอียดของเนื้อหาหรือภาพของสถานที่/แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

4. ควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนต้นแบบให้กับผู้นำกลุ่มอาชีพ/สมาชิกผ่านทางหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องและสนับสนุนในการพัฒนากลุ่มอาชีพหรือผ่านทางสื่อสารออนไลน์หรือโซเชียลมีเดียเพื่อให้ครอบคลุมในการเข้าถึงอย่างกว้างขวาง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิเคราะห์แบบถอดอัตลักษณ์กลุ่มอาชีพชุมชนเชิงประจักษ์ โดยกำหนดกลุ่มอาชีพชุมชนเพื่อศึกษาประเด็นของการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวในเชิงลึกจะทำให้ผลของการศึกษามีความเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาเก็บข้อมูลกับกลุ่มอาชีพชุมชนในพื้นที่อื่นๆ ที่มีการทำอาชีพชุมชน ซึ่งจะทำให้มองเห็นภาพรวมและบริบทของการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนในแต่ละพื้นที่ได้อย่างชัดเจน
3. ควรมีวิจัยเชิงประเมินผลจากผลการศึกษาคณะการพัฒนาอาชีพชุมชนต้นแบบในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม
4. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนในแต่ละพื้นที่เพื่อทำการสังเคราะห์ระดับกลุ่มอาชีพชุมชนในภาพรวมของประเทศ จะทำให้การกำหนดนโยบายของหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรภาคสังคมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนถูกต้องชัดเจนมากขึ้น
5. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการกำหนดโปรแกรมการท่องเที่ยว เช่น โปรแกรมที่จำแนกตามจำนวนวัน หรือตามกิจกรรม และประสานงานกับหน่วยงานการท่องเที่ยวและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนนำไปนำไปสู่การพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่แท้จริง